

til det sidste Punkt, om hvilket han ønskede et Tilfagn fra mig, nemlig om at være imødekommende med at give Dispensation i Mellemtiden. Det eneste Tilfælde, hvori jeg efter min Overbeviisning kan dispensere, er, naar jeg kan faae en virkelig Læges Erklæring for, at det vil være farligt for Barnet i Dieblifket at blive vaccineret, og derhos en Tilfikkering om, at Vaccinationen vil finde Sted, naar Barnets Helbred bedrer sig. Naar jeg kan være sikker paa, at Barnet bliver vaccineret, saasnart Omstændighederne tillade det, har jeg ikke nogen Grund til at modsætte mig, at det bliver confirmeret; men naar den eneste Grund, hvorpaa Begjæringen om Dispensation støttes, er den, at vedkommende Forældre eller Børge mene, at det er skadeligt for Barnet, hvad alle Læger og lægekyndige Autoriteter, til hvilke jeg kan støtte mig, sige er gavnligt og nødvendigt for at sikke Landet imod en Epidemies Indførelse, saa kan jeg virkelig ikke bevilge Dispensation, og Tilfagn derom kan jeg paa ingen Maade give. Det skulde derfor være mig kjær, om den ærede Forslagsstiller skulde være villig til at tage sit Forslag tilbage, imod et Tilfagn fra mig om, at jeg vil tage Sagen under Overveelse og søge at tilveiebringe en ny, hensigtsmæssig og til vor Tid og vore Forhold bedre svarende Vaccinationsanordning. Jeg skulde da gjøre mig den yderste Umage for saa hurtigt som muligt at tilveiebringe et saadant Forslag, og jeg skulde da gjøre mig Umage for at faae det ført igjennem i Rigsdagen, men noget andet Tilfagn seer jeg mig ikke istand til at give.

Frelund: Man kan ikke her sige, som man saa ofte siger: Naar Guden er god, er Alting godt. Begyndelsen af den ærede Justitsministers Foredrag syntes jeg meget godt om, men Guden syntes jeg virkelig ikke om. Jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at den høitærede Justitsminister og jeg ere enige om Hovedsagen, om det, hvorom Spørgsmaalet her egentlig dreier sig, idet vi begge have den Anskuelse, at det nuværende Forhold er galt; men man maa da ogsaa indrømme, at der kan komme en Mellemtid, inden en ny Lov, saaledes som den høitærede Minister nu ønsker at bringe

den frem, kan komme frem og blive vedtagen. I en saadan Mellemtid at holde paa det, som nu bestaaer, kan den høitærede Minister vel ikke mene, thi det er bindegalt, det passer aldeles ikke, og det forekommer mig derfor ikke, at det kan holdes. Den høitærede Minister bliver altsaa nødt til af yderst Kraft at bestrebe sig for at sætte noget Andet istedet, men er det da ikke et ganske naturligt Duffe hos mig, at den høitærede Minister vil betragte denne Mellemtid — Tiden imellem den gamle Tilstand, som man ikke længer kan holde paa, og den nye Tilstand, som vi skulle komme ind i — som exceptionel, saaledes at han vil give en Erklæring ikke alene for sig selv — thi den kan jo være god nok, saalænge vi have ham, men vi vide jo ikke, hvorlænge han beklæder sin Post — men i det Hele taget for Justitsministeriets Vedkommende om, at han maa ansee Justitsministeriet bemyndiget til at give Dispensation i denne Retning? Dersom jeg ikke kan faae omtrent en saadan Erklæring, finder jeg ikke Anledning til at tage mit Forslag tilbage, skjøndt jeg kunde ønske det.

S. C. D. Müller: Det forekommer mig, at det indbragte Lovforslag er saare uheldigt, da det, efter hvad man kan forstaae, ogsaa selv sammenblander aldeles borgerlige og kirkelige Ting. Skulde man begynde i et enkelt Punkt saaledes at adskille borgerlige og kirkelige Attester, kan man ikke blive staaende ved Vaccinationen alene; thi der er virkelig saa utallig mange andre Attester, som Præsterne skulle udstede, og som ere ligesaa forunderlige som denne. Attesten om Vaccinationen er virkelig aldeles ikke et Moment i en kirkelig Sag, men et af de mange borgerlige Ombud, der ere paalagte Præsten. Det er en veen Tilfældighed, at denne Attest kræves ved Confirmationsalderen; det kunde ligesaa godt være Præsten paalagt at afkræve den ved Barnets 10de Aar. Det er egentlig kun et Ordspil, naar man paastaar, at her er en betænkkelig Sammenblanding af kirkelige og borgerlige Handlinger, og da der i Sammenblanding af borgerlige og kirkelige Attester er saa mange Attester, der trænge til at tages under Behandling, synes jeg, at man ikke skulde be-